

Bilag 3.

„Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til vedlagte artikel i Børsen af 7. april 1976“.

Svar:

I artiklen kritiseres de gældende bestemmelser om betalingsstandsning, der i al væsentlighed er gentaget i lovforslaget, navnlig på følgende punkter:

1. Skyldnere kan „i nattens mulm og mørke“ foretage betalingsstandsning,

2. Skyldneren kan „lade sin advokat, en god ven, eller endog medarbejdere i virksomheden udpege som et såkaldt tilsyn“,

3. Skyldneren kan „få skifteretten til med bindende virkning over for samtlige kreditorer at bestemme, at der intet kan foretages mod virksomheden fra kreditorernes side de første 3 til 5 måneder — og i grovere tilfælde helt op til 10 måneder“, og

4. „Tilsynet har bestemmelsesret til at disponere over virksomheden i denne situation“.

Om de enkelte punkter bemærkes:

ad 1. Ifølge konkurslovens § 39 b, stk. 2, jfr. forslagens § 9, stk. 1, offentliggøres en anmeldelse om betalingsstandsning ikke, men skyldneren skal ifølge § 39 b, stk. 1, jfr. forslagens § 11, senest 1 uge efter anmeldelsen udsende meddelelse om betalingsstandsningen til samtlige bekendte fordringshaver. Kreditorerne bliver således som de nærmest interesserede gjort bekendt med betalingsstandsningen, og i øvrigt kan enhver, der har en retlig interesse heri, hos skifteretten få oplysning om, hvorvidt og hvornår en skyldner har anmeldt betalingsstandsning, og hvem der eventuelt bistår ham, jfr. konkurslovens § 39 b, stk. 2, og forslagens § 9, stk. 2.

ad 2. Normalt vil skyldneren selv foreslå en bestemt person beskikket som tilsyns-

førende, og som oftest vil skifteretten følge ønsket. Skifteretten er dog ganske frit stillet ved afgørelsen og skal i hvert enkelt tilfælde overveje, om den eller de personer, der peges på, kan antages at have fordringshavernes tillid. Er der således tvivl om den pågældendes pålidelighed eller egnethed, må skifteretten ikke beskikke ham, og det samme gælder, hvis den pågældende er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af hans interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om hans upartiskhed i det foreliggende spørgsmål, jfr. forslagens § 197, stk. 1.

ad 3. Efter konkurslovens § 39 c kan skifteretten bestemme, at der ikke kan søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som ville miste sine retsvirkninger i tilfælde af konkurs, jfr. § 23, stk. 2. Efter forslagens § 12 kan skifteretten tillige bestemme, at der ikke kan ske rådighedsfratagelse. Derimod kan skifteretten ikke nægte en fordringshaver, der har en eksigibel fordring, retten til at foretage udlæg, og fordringshaverne kan således sikre deres stilling for det tilfælde, at betalingsstandsningen ender uden tvangsauktion eller konkurs.

Endvidere kan en fordringshaver fortsat indgive konkursbegæring. Har en kreditor ikke tillid til, at skyldneren handler loyalt, og kan han ikke blive enig med skyldneren og tilsynet om foranstaltninger, der sikrer kontrollen med, at værdier ikke går til spilde eller anvendes til særbegunstigelser af enkelte kreditorer, vil han kunne få betalingsstandsningsreglerne bragt til ophør ved at indgive konkursbegæring. Samme mulighed har en fordringshaver naturligvis, hvis skyldneren slet ikke vil gå med til, at der beskikkes tilsyn. For at undgå en konkurs vil skyldneren og tilsynet derfor være nødt til at forsyne fordringshaverne med de nødvendige oplysninger om de dispositioner,